

P6_TA-PROV(2006)0347

Miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter

Europaparlamentets resolution om inledningen av en debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter (2005/2189(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén: inledning till en debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter (KOM(2005)0275),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
- med beaktande av rapport nr 780 från det 26:e mötet i FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) fiskerikommitté, som hölls i Rom den 7–11 mars 2005,
- med beaktande av kommissionens meddelande om fastställande av gemenskapens handlingsplan för att integrera miljöskyddskraven i den gemensamma fiskeripolitiken (KOM(2002)0186),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Framtidens marknad för fiskeprodukter i Europeiska unionen: ansvar, partnerskap, konkurrenskraft (KOM(1997)0719),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0219/2006), och av följande skäl:
 - A. Saluföring av fiskeriprodukter med tillförlitlig märkning som visar att djuren fångats, fötts upp, plockats eller beretts i enlighet med kraven på miljömässig hållbarhet kan på ett betydande sätt bidra till att både producenter och konsumenter i högre grad ger stöd till målen för ett hållbart fiske.
 - B. Det finns emellertid ingen enda, internationellt erkänd norm när det gäller definition av begreppet hållbarhet för fiskeriprodukter.
 - C. Den ekologiska strategin i ett miljömärkningsprogram bör alltid grundas på omfattande bedömningar.
 - D. I ett miljömärknings- och miljöcertifieringsprogram bör man prioritera ett system baserat på många olika kriterier.
 - E. FAO har sedan 1998 granskat miljömärkning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, och i

¹ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

maj 2005 lade FAO:s fiskerikommitté fram riktlinjer i denna fråga.

- F. Världshandelsorganisationen (WTO) har sett över denna fråga sedan mötet i Doha 2001, då utvecklingsländerna tydligt uttryckte sina betänkligheter eftersom de fruktade att miljömärkningen skulle kunna ge upphov till en ny protektionistisk mekanism för att skydda produkter från ytterligare utvecklade länder.
 - G. Miljömärkningen av fiskeprodukter kan tjäna till att förbättra tillgången till information om viss fiskeverksamhet (högre kvantiteter och tillförlitligare uppgifter).
 - H. Det stora antalet miljömärken och därmed sammanhängande krav som nu uppstår skapar misstro och förvirring hos konsumenterna och riskerar därmed att misskreditera detta instrument.
 - I. Europeiska gemenskapen undertecknade nyligen avtalet om det internationella programmet för bevarande av delfiner och erkände miljömärkningen Dolphin Safe som är en del av programmet.
 - J. Det har dessutom visat sig att det råder förvirring mellan miljömärkning och kvalitetsmärkning.
 - K. Enligt förordning (EG) nr 2371/2002 bör allt fiske som bedrivs i EU per definition vara hållbart, eftersom det bör ske i överensstämmelse med gemenskapsstandarderna på området.
1. Europaparlamentet välkomnar meddelandet från kommissionen, genom vilket en debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter inleds.
 2. Europaparlamentet beklagar dock fördröjningen från kommissionens sida med att lägga fram sitt meddelande, vilket under tiden lett till att privata miljömärken, som inte står under någon offentlig kontroll, ökat och att trovärdighetsproblemen och förvirringen bland konsumenter och producenter breder ut sig.
 3. Europaparlamentet uppmärksammar också de konkreta mål som eftersträvas med många av dessa märkningar, som gentemot konsumenterna – som fäster allt större vikt vid hållbar utveckling – används som försäljningsargument trots att de inte innebär någon verklig garanti för hållbar utveckling.
 4. Europaparlamentet anser att de många olikartade system som finns för tillfället bidrar till att göra denna fråga än mer invecklad. Framtida förslag får inte utformas på så sätt att de system som redan finns på marknaden ges kommersiella fördelar.
 5. Europaparlamentet förstår att kommissionen i nuläget endast har för avsikt att inleda en allmän debatt utan att gå in på detaljer, och att man alltså ännu inte föreslår några krav i fråga om inriktningen för miljömärkningen på gemenskapsnivå. Parlamentet beklagar dock att kommissionen med detta meddelande endast i obetydlig utsträckning bidrar till den debatt den vill inleda, en debatt som fortfarande är alltför vag och saknar problemställning.
 6. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av ambitioner i kommissionens meddelande och anser att det alternativ man valt (fastställande av minimikrav för frivilliga miljömärkningsprogram) inte bidrar till att klargöra de aktuella frågorna. Parlamentet

anser att oavsett vilken märkning som används på marknaden måste denna vara föremål för oberoende kontroll för att i konsumenternas ögon vara helt tillförlitlig och trovärdig.

7. Europaparlamentet efterlyser ett större erkännande på EU-nivå av småskaligt fiske. Innan ett miljömärkningsprogram eventuellt införs begär parlamentet att alla berörda parter, inbegripet företrädare för sektorn för småskaligt fiske, skall höras och att deras synpunkter skall beaktas.
8. Europaparlamentet anser att en märkning endast kan bli effektiv om den är enhetlig och lätt att förstå för konsumenterna, så att dessa kan välja produkter som bidrar till hållbara fiskeresurser.
9. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att främja en bred debatt mellan alla berörda parter för att möjliggöra en djupare diskussion om de många viktiga frågor som ännu kvarstår.
10. Europaparlamentet stöder i princip de mål i fråga om hållbarhet, harmonisering, spårbarhet, öppenhet, saklighet och icke-diskriminering som räknas upp i punkt 4 i meddelandet. Parlamentet anser att inrättandet av en gemensam EU-miljömärkning blir byråkratiskt tungrott.
11. Europaparlamentet är övertygat om att användningen av tillförlitlig miljömärkning kan vara ett mycket effektivt redskap för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, eftersom märkningen kräver mycket tydlig dokumentation som visar varifrån fisken kommer. Detta skulle göra det mycket svårare att släppa ut illegal fisk på marknaden.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga vad man menar med offentlig märkning på gemenskapsnivå, eftersom dess analys av alternativen 2 ("Att införa ett enda gemenskapssystem för miljömärkning av fisk och fiskeriprodukter") och 3 ("Minimikrav för frivilliga miljömärkningsprogram") som presenteras i meddelandet leder till förvirring på grund av att det på internationell nivå råder olika uppfattningar om äganderätten till ett sådant miljömärkningsprogram.
13. Europaparlamentet anser att kommissionen, så snart ett miljömärknings- och miljöcertifieringssystem har införts, bör främja och förklara detta system för alla andra aktörer i processen. Kommissionen bör också se till att man kan ha ett förtroende för att de företag som kommer att ha huvudansvaret för märkning och certifiering respekterar de fastställda bestämmelserna, så att konsumenterna inte vilseleds.
14. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inom sex månader, och på grundval av slutsatserna från en omfattande debatt, lägga fram ett meddelande till Europaparlamentet och rådet om de minimikrav och de riktlinjer som ett gemenskapssystem för miljömärkning av fiskeriprodukter bör uppfylla.
15. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att, när grunderna läggs för ett system för miljömärkning av fiskeriprodukter i EU, ta hänsyn till internationella krav på området, särskilt de som fastställts av FAO, och alltså se till att ett sådant system
 - a) är förenligt med FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske och med resolutionerna från andra internationella organisationer, inbegripet FN och WTO,

- b) är frivilligt och garanterar ett bättre miljöskydd utan att därmed innebära att en produkt som saknar miljömärkning kan anses vara av lägre kvalitet,
 - c) är öppet i alla avseenden, inbegripet när det gäller dess uppbyggnad och former för finansiellt stöd,
 - d) inte är diskriminerande och inte ger upphov till handelshinder, särskilt inte för utvecklingsländerna, samtidigt som en rättvis konkurrens garanteras,
 - e) främjas av kommissionen, som bör fastställa riktlinjer för systemets tillämpning och i det sammanhanget garantera oberoendet hos de specialiserade ackrediterings- och certifieringsorganen, vilka utgör avgörande beståndsdelar i förfarandet, samt garantera att märkningen är trovärdig till sitt innehåll,
 - f) innefattar hållbarhetskrav som är högre ställda än de som gäller inom gemenskapssystemet för förvaltning av egna medel och som baseras på grundliga vetenskapliga analyser; dessa krav kan vara både allmänna och specifika beroende på vilken fiskeriprodukt det handlar om,
 - g) säkerställer att informationen på märkena är korrekt, vilket förutsätter garanti för att varje led i produktionen, från fiskefartyget till den slutgiltiga konsumenten, övervakas, dvs. kontroll av certifieringen för att bekräfta att den märkta produkten uppfyller de föreskrivna kraven,
 - h) innehåller bestämmelser om tillförlitliga och oberoende kontroll- och revisionsrutiner,
 - i) har den offentliga karaktär som krävs,
 - j) inför en märkning som redogör för slutresultatet av utvärderingen av produkten på ett sätt som är enkelt och lättförståeligt för konsumenten.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar.